

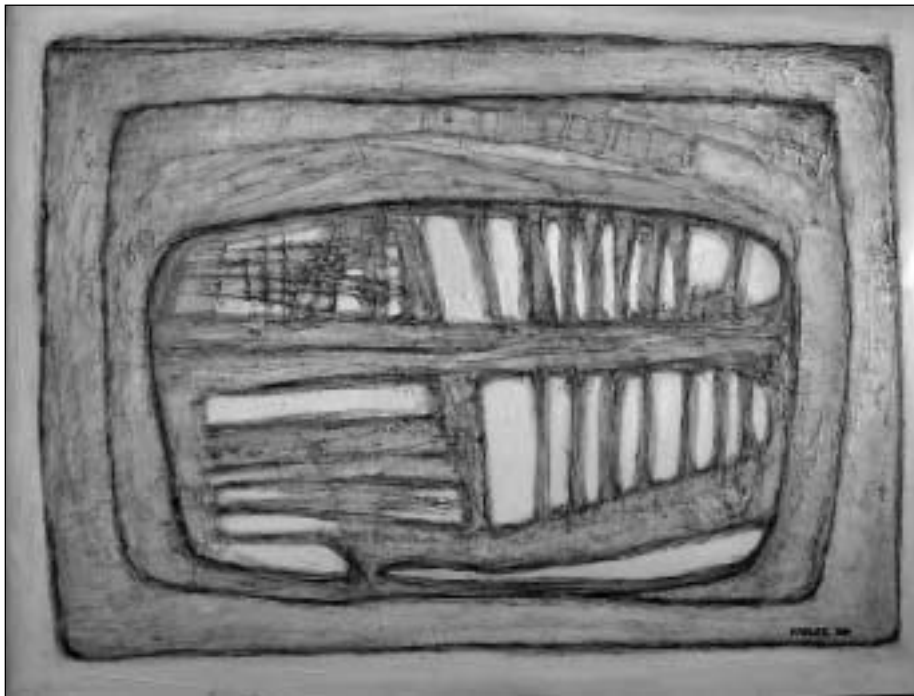
Papp Ferenc

A Mérlegtől a Pannon Tükorig (1995-2000)

A Pannon Tükör folyóirat elődje az 1995 márciusában megjelent Mérleg irodalmi, kulturális folyóirat volt. Nagykanizsán – különösen kulturális berkekben – szenzációt keltett a Pék Pál főszerkesztő nevével jelzett próbaszám. Ötvözete volt a városban élő, ahhoz kötődő írók, költők bemutatásának és a városi műsorkalauz ajánlásokkal gazdagított mellékletének. Sokunk számára például máig emlékeztető Lehotá János nagy ívű írása, amelyben Az ember tragédiáját értelmezte. Morvay Gyula tanár, író, költő életművét, sorsát pedig megismerhettük Dr. Horváth György korrekt tanulmányából. Hegedűs Erzsébet líraian gazdag írásával hozta közelebb az olvasóhoz a fiatalon elhunyt költőt, Lukács Zoltánt. A Mérlegben olvashattuk Büky László tanulmányát Takács László kanizsai tanár, költő lírájáról is. A lap részben már magán hordta azokat a jegyeket –

szerkesztői igényesség, műfaji arányosság, olvasmányosság stb. –, amelyek pár hónap múlva a Zalai Írók Egyesülete kiadásában megjelenő Pannon Tükör kulturális folyóiratot jellemezték. 1997-től vagyok a szerkesztő bizottság tagja. Azokban az években, Pék Pál vezetésével, már kialakította mai arculatát a lap. A megyei szerzők mellett, több országosan ismert író, költő küldte el írását, versét.

A főszerkesztő nemcsak szerkesztette, de jól menedzselte is a lapot: tájékozottsága, irodalmi-közéleti kapcsolatai révén elérte, hogy a Pannon Tükör már „kilépett” a megyéből, a régió egyik meghatározó, az irodalmi kulturális értékeket színvonalasan közvetítő szellemi műhelye lett. Példányszáma ugyan a Somogy, a Jelenkor, az Életünk alatt maradt, de külső megjelenése és tartalma hasonlóan igényes volt. Sikeresnek bizonyult a szomszéd megyékbe való kirándulása a lapnak: pl. vasi, somogyi riportokat, verseket is közölt. Helyet adott a társ-művészeteknek és megemlékezett jeles zalai személyiségek és események évfordulóiról. Összefoglalva megállapítható, hogy a Pannon Tükör folyóirat a kezdeti évektől meghatározó szerepet tölt be megyénk kulturális életében, de kisugárzása érezhető a régióban is.

Karner László (Zala megye): Vízparti táj
(Eisenstadt, Landesgalerie, 2005. október 25. - november 11.)